

Dosarul nr. 2r-618/20

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central, Judecător – S. Bragarenco

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de avocatul Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, depusă de Veșca Gheorghe către Golob Ivan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea avocatului Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 22 iulie 2019 și s-a restituit apelul declarat, ca fiind depus peste termenul legal,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2019, Veșca Gheorghe a înaintat prin intermediul serviciului poștal, cerere de chemare în judecată, împotriva lui Golob Ivan, cu privire la încasarea datoriei în sumă de 9000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 13 aprilie 2019, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de Veșca Gheorghe, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 22 iulie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral și s-a încasat de la Golob Ivan în beneficiul lui Veșca Gheorghe datoria în sumă de 9000 euro, sau echivalentul sumei în monedă națională a Republicii Moldova la ziua executării hotărârii.

S-a încasat de la Golob Ivan în beneficiul lui Veșca Gheorghe, suma de 5285 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 august 2020, avocatul Bordeniuc Iurie în interesele lui Golob Ivan. a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Căușeni sediul central, din 22 iulie 2019, și emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de către Veșca Gheorghe să fie respinsă ca neîntemeiată.

Totodată a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, motivând că până la 22 iulie 2020, apelantul nu a cunoscut despre existența cauzei civile, or, examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc în lipsa lui.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, s-a respins ca neîntemeiată cererea avocatului Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan privind repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii Judecătorei Căușeni, sediul central, din 22 iulie 2019 și s-a restituit apelul declarat, ca fiind depus peste termenul legal.

La 05 noiembrie 2020, avocatul Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, solicitând casarea integrală a încheierii atacate și repunerea lui Golob Ivan în termenul de declarare a apelului.

În motivarea recursului a indicat că instanța de fond nu i-a expediat pârâtului Golob Ivan, cererea de chemare în judecată depusă de Veșca Gheorghe. Astfel, recurentului Golob Ivan nu i-a fost comunicată cererea de chemare în judecată și actele de procedură emise în cauza dată.

La fel, a menționat că citarea publică a pârâtului/recurent Golob Ivan, a fost efectuată cu rea-voință.

Suplimentar, a remarcat faptul că, nu corespunde realității concluzia instanței de apel, potrivit căreia apelantul a recepționat hotărârea atacată cu apel la 03 aprilie 2020, or, despre existența hotărârii contestate a aflat la 22 iulie 2020 de la executorul judecătoresc Ciuchitu Radu.

Ulterior, la 03 august 2020, Golob Ivan a primit prin intermediul cancelariei Judecătorei Căușeni, sediul central, copia hotărârii din 22 iulie 2019, fapt pentru care a și semnat.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel, a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 20 octombrie 2020, fiind expediată participanților la proces, pentru cunoștință, la 23 octombrie 2020, prin intermediul poștei electronice. (f.d.57)

Astfel, Colegiul constată că recursul înregistrat la 05 noiembrie 2020 (f.d.60-63), a fost declarat în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, s-a respins ca neîntemeiată cererea avocatului Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii

Judecătoria Căușeni, sediul central din 22 iulie 2019, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, depusă de Veșca Gheorghe către Golob Ivan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și s-a restituit apelul declarat, ca fiind depus peste termenul legal.

La caz, reprezentantul recurentului susține că la examinarea în fond a cauzei civile, prima instanță a încălcat normele procedurale cu privire la citarea participanților la proces și comunicarea actelor de procedură, iar instanța de apel nu a elucidat aceste aspecte și, respectiv, a dat apreciere eronată circumstanțelor importante pentru repunerea apelantului în termenul de atac.

Colegiul civil nu poate reține aceste argumente, deoarece la materialele dosarului este anexat un aviz de recepție, prin care se constată că, la 08 mai 2020, Golob Ivan a recepționat un act de procedură a instanței de fond (f.d.20), fapt confirmat și prin intermediul serviciului poștal Track&Trace.

În concluzie, se constată că pârâtul/recurent, a cunoscut sau urma să cunoască despre procesul civil intentat la acțiunea lui Veșca Gheorghe, iar ținând cont de prevederile art.56 alin.(3) din Codul de procedură civilă, acesta trebuia să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, și să declare apel împotriva hotărârii Judecătoria Căușeni, sediul central din 22 iulie 2019, în termenul stabilit de legislație. Apelantul/recurent însă, nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen, astfel că, depunerea cererii de apel fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, demonstrează o neglijență a obligațiilor sale procedurale.

În context, este de menționat că potrivit art.276² alin.(1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art.276³ alin.(1) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă, iar în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

Astfel, Colegiul civil consideră irelevante argumentele reprezentantului pârâtului/recurent, precum că hotărârea supusă apelului din 22 iulie 2019, a fost pronunțată de Judecătoria Căușeni, sediul central, fără participarea lui Golob Ivan, or, examinarea cererilor cu valoare redusă se petrece în lipsa părților la proces, cu citarea legală a acestora, iar explicațiile participanților în proces, pot fi ascultate de către instanța de judecată, doar dacă va constata imposibilitatea elucidării circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei.

În altă ordine de idei, Colegiul civil consideră declarative argumentele recurentului Golob Ivan, conform cărora adresa lui de domiciliu este în mun. Chișinău, iar reclamantul/intimat și prima instanță nu a ținut cont de acest aspect, or, contrar celor menționate, comunicarea expediată de către instanța de apel, la

adresa lui Golob Ivan – mun. Chișinău, str. Xxxxx, xxxxx, xxxxx, a fost restituită instanței de apel, cu mențiunea factorului poștal ”nereclamat”. (f.d.48)

De asemenea, în conformitate cu art.362 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Suplimentar, este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia.

În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen.

Mai mult, Colegiul civil reține că articolele 113 alin.(1) și 10 alin.(1) din Codul de procedură civilă, coroborate, prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură, încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător). Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În acest context, instanța apreciază critic argumentele recurentului cu referire la lipsa citării legale și data când acesta a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii atacate cu apel, invocate în vederea repunerii în termen, deoarece acestea nu demonstrează temeiurile omiterii termenului depunerii cererii de apel.

Suplimentar, Colegiul reține că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei vizibilități de existență a unei stări de fapt. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale

participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Colegiul civil mai menționează că prin prisma jurisprudenței CtEDO (cauza Melnic vs RM (Hotărârea din 14.11.2006), Ciachir vs RM (Hotărârea din 15.01.2008), Popov vs RM (Hotărârea din 02.12.2005), Ponomaryov vs Ucraina (Hotărârea din 03.04.2008), Van Harn vs Germany (Hotărârea din 11.09.2007)), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din această perspectivă, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel nu au fost probate. Astfel că, recursul declarat de avocatul Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

În temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Bordeniuc Iurie, în interesele lui Golob Ivan.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, depusă de Veșca Gheorghe către Golob Ivan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru